

இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் பாபாவின் செயல்கள் (தொழில்) மற்றும் குணங்கள் சகிதம் சேர்த்து அவரை நினைவு செய்ய வேண்டும். நினைவின் மூலம் தான் நீங்கள் விகர்மாஜீத் ஆவீர்கள். விகாரங்களின் அழுக்கு பஸ்மமாகும்.

கேள்வி :

ஞானத்தின் தாரணை எந்தக் குழந்தைகளுக்கு மிக சுலபமாக ஆகும்?

பதில் :

1) யாரிடம் எந்தவிதமான பழைய தலைகீழான சம்ஸ்காரங்களும் இல்லாமலிருக்கிறதோ, யாருடைய புத்தி நினைவின் மூலம் சுத்தமாகிக் கொண்டு போகிறதோ, அவர்களுக்கு ஞானம் மிக நன்கு தாரணையாகும். 2) பவித்திர (தூய்மையான புத்தி) புத்தியில் தான் அழிவே இல்லாத ஞான ரத்தினம் தங்கும். 3) உணவு மிகவும் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும். பாபாவுக்கு முன்பு வைத்து ஏற்க செய்வித்தபின் உண்பதாலும் தாரணை நன்றாக இருக்கும். ஞானத்தை தாரணை செய்து செய்தே நீங்கள் முரளிதர் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் போல்) ஆகிவிடுவீர்கள்.

பாடல் :

உங்களை அழைப்பதற்கு மனம் விரும்புகிறது....

ஓம் சாந்தி!

ஆத்மா பரமாத்மாவை அழைக்கின்றது. வெறுமனே ஆத்மா என்று மட்டும் சொன்னால் ஆத்மா சப்தத்திற்கு அப்பாற்பட்டதென்று சொல்வார்கள். அதனால் ஜீவாத்மா பரமாத்மாவை அழைக்கின்றது எனச் சொல்கின்றனர். பக்தர்களின் புத்தி பரமாத்மா பற்றிய விஷயத்தில் எங்கெல்லாமோ செல்கின்றது! மனிதர்கள் எதையுமே புரிந்து கொள்வதில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் பரமாத்மா சர்வவியாபி என நினைக்கின்றனர், அப்போது புத்தி எங்கே செல்லும்? சர்வவியாபி என நினைக்கின்ற காரணத்தால் அனைத்துமே பரமாத்மாவின் ரூபம் எனச் சொல்வார்கள். அழைக்கின்றனர், ஆனால் புத்தியில் இலட்சியம் இல்லை. பரமபிதா பரமாத்மாவின் பக்கம் புத்தி போவதில்லை. எந்த ஒரு ஜீவாத்மாவின் புத்தியிலும் இது வருவதில்லை, அதாவது நாம் அந்த ஜோதிர்லிங்கத்தை ஏன் நினைவு செய்கிறோம்? அவர் நமக்கு என்ன தருகிறார், எதற்காக நாம் அவரை நினைவு செய்கிறோம்? யார் மிக நன்மைகளை செய்து கொடுத்துச் சென்றிருக்கிறாரோ, அவர் நினைவு செய்யப்படுகிறார். அவரது நினைவு வாழ்நாள் முழுவதும் இருக்கும். யாராவது ஏதோ சிறிது பணம், காசு கொடுத்தார் என்றால் அந்தக் கொடுக்கல்-வாங்கல் நடந்து வருகின்றது. ஆனால் இதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்—ஏழை ஒருவர் இருக்கிறார், அவருக்கு யாராவது ஒரு கட்டடம் கட்டித்தருகிறார், அல்லது அவருடைய கன்யாவுக்குத் திருமணம் செய்து வைப்பதில் உதவி செய்கிறார் என்றால் அவரது நினைவு ஆயுள் முழுவதும் இருக்கும். அவரது பெயர், வடிவத்தின் நினைவு இருந்து கொண்டிருக்கும். இன்னார் நமக்குக் கட்டடம் கட்டித் தந்தார். இங்கேயும் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், பாபா நம்மை உலகிற்கு எஜமானர் ஆக்குகின்றார். மனிதர்களுக்கோ ஆத்மாவைப் பற்றியோ பரமாத்மாவைப் பற்றியோ ஞானம் இல்லை. ஆத்மா தூட்சுமத்திலும் தூட்சுமமானது, அதைப் பற்றித் தெரிவதில்லை. எப்போது உள்ளே பிரவேசமாகிறது, பிறகு வெளியேறுகிறது. மிகவும் தூட்சுமமான விஷயங்கள். அதன் சாட்சாத்தகாரமும் கூட திவ்ய திருஷ்டி மூலம் மட்டுமே பார்க்க முடியும். அவர்கள் பிரம்மம் என்று சொன்னால் பிரம்மத்தின் சாட்சாத்தகாரமும் தெரியும். அகண்ட ஒளிமயமாகவே தெரியும். பிரம்ம தத்துவமோ பெரிய ஒளிப்பிரகாசமாகவே தென்படும். ஆனால் பரமாத்மாவோ மனிதர்கள் நினைப்பது போன்ற அத்தகைய ஒரு பொருள் இல்லை அல்லவா? குழந்தைகளாகிய உங்களது புத்தியிலும் முதலில் லிங்க வடிவம் இருந்தது. இப்போதோ அவர் ஒரு நட்சத்திரம் என்பது புத்தியில் உள்ளது. ஆத்மாவுக்கும் அதே வடிவம் தான். வேறு எந்தப் பொருளாகவும் இருக்க முடியாது. பரமாத்மாவும் அதே பிந்தி ரூபமே. இப்போது இலட்சுமி-நாராயணருக்கு இவ்வளவு மகிமை உள்ளது, அவர்களிடம் என்ன அழகு இருந்தது? ஆத்மா மற்றும் சரீரம் இரண்டுமே சதோபிரதானமான தூய்மையாக உள்ளன. மலர்ந்த முகம், வெள்ளை நிறம். ஆத்மாவோ மிக தூட்சுமமான பொருள் இல்லையா? ஆத்மா அழுக்காகி விட்டால் ஒளி மங்கி விடுகின்றது என்பது புரியவைக்கப் படுகின்றது. இந்த ஒளி குறைவதும் கூடுவதும் கூட மிகவும் தூட்சுமமான விஷயமாகும். நாம் தீபத்தின் உதாரணம் தருகிறோம். ஆனால் ஆத்மா அதையும் விட மிகச்சிறிய நட்சத்திரமாகும். சாட்சாத்தகாரம் ஏற்படுகிறது என்றால் பார்த்த பிறகு அக்காட்சி முடிந்து போய் விடுகிறது. இப்போது நீங்கள் பாபாவை நினைவு செய்கின்றீர்கள். பாபா தமது ரூபத்தைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார். நீங்கள் அறிவீர்கள், சிவபாபாவை நினைவு செய்வதன் மூலம் விகர்மங்கள் வினாசமாகின்றன. மற்ற மனிதர்களும் கூட சிவபாபாவை நினைவு செய்யத் தான் செய்கின்றனர். ஆனால் இந்த ஞானத்துடன் நினைவு செய்வதில்லை. அவர்களுக்கு இது பற்றித் தெரியவே தெரியாது. தெரியாத காரணத்தால் விகர்மங்கள்

வினாசமாகாது. நாம் யோகம் செய்வதால் விகர்மாஜீத் ஆவோம் என்பதே அவர்களுக்குத் தெரியாது. நல்லது, பிறகு என்னவாகும்? இதுவும் அவர்களுக்குத் தெரியாது. உங்களுக்கு பாபா சொல்கிறார், யோகத்தின் மூலம் நீங்கள் விகர்மாஜீத் ஆவீர்கள். ஐந்து விகாரங்களின் அழுக்கு பஸ்மமாகி விடும். இதைப் புரிந்து கொண்ட பிறகு அந்தக் குஷியுடன் நினைவு செய்வார்கள். தந்தையை நினைப்பதன் மூலம் விகர்மாங்கள் வினாசமாகும் என்பதை அவர்கள் அறிய மாட்டார்கள். இப்போது தான் பாபா ஞானம் தருகிறார். மற்ற மனிதர்களோ குருட்டு நம்பிக்கையில் உள்ளனர். இதன் மூலம் பக்தி மார்க்கத்தில் அல்பகால சுகம் மட்டுமே கிடைக்கின்றது.

இப்போது அவரை இங்கே வருமாறு அழைக்கின்றனர். அழைப்பதற்கான அவசியமே இல்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். பரமாத்மாவைப் பற்றித் தெரியவே செய்யாது எனும் போது எப்படி அழைப்பார்கள்? யார் நினைவு செய்யப்படுகிறாரோ அவருடைய மகத்துவத்தைப் பற்றி, செயல்பாடுகள் பற்றி, குணங்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பரமாத்மாவைப் பற்றிய அறிமுகம் யாரிடமும் இல்லை. அதனால் ஜென்ம-ஜென்மாந்தரமாக என்னென்ன செய்து வந்துள்ளனர், அது பற்றிய ஞானம் இல்லை. இப்போது பாபா அமர்ந்து சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். பாடலும் சொல்கின்றனர், பாபா நீங்கள் வந்து ஞானம் சொல்வீர்களானால் நாங்கள் அதைக் கேட்டு மற்றவர்களுக்கும் சொல்வோம். எப்படி சாஸ்திரங்களில் மாவில் உப்பு சேர்த்தது போல் உண்மை உள்ளதோ அதுபோல் இந்த பக்தி மார்க்கத்தின் கீதங்களிலும் கூட கொஞ்சம் அதிகமாக உள்ளது. இந்தப் பாடல் பாபாவின் மகிமை சொல்வதாக உள்ளது. பாபாவை அழைக்கின்றனர்... அதாவது தாங்கள் வந்து எங்களுக்குச் சொல்வீர்களானால், நாங்கள் பிறகு மற்றவர்களுக்கும் சொல்வோம். வந்து எங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பியுங்கள், நாங்கள் பிறகு முரளிதர் ஆகிவிடுவோம். முரளிதர் தான் ஞானி ஆத்மா எனப்படுகிறார். குழந்தை களாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள், பாபாவோ நிராகாராக இருக்கிறார். பிறகு அவர் எப்படி வந்தார்? இப்போது புரிந்து கொண்டு விட்டீர்கள், அதாவது ஆத்மா பரந்தாமத்திலிருந்து வருகின்றது. முதல் முதலில் கர்ப்பத்தில் போய் இருக்க வேண்டியுள்ளது. ஜீவாத்மாக்கள் அனைவரும் தந்தையை நினைக்கின்றனர். ஆனால் அவருடைய செயல்கள் (தொழில்) பற்றி எதுவும் தெரியாது. சும்மா அழைத்துக் கொண்டே இருக்கின்றனர். அவர் வருவதே இல்லை. தந்தை சொல்கிறார், சங்கமயுகம் ஆரம்பிக்கும் போது என்னுடைய சரியான நேரத்தில் வருகிறேன். சங்கமயுகம் எப்போது வருகின்றது? எப்போது இரவு (அஞ்ஞான) முடிந்து பகல் தொடங்க வேண்டுமென்று இருக்கிறதோ அப்போது. சங்கமயுகம் வந்தது, பாபாவும் உடன் வந்தார். சங்கமயுகத்தில் தான் பாபா அமர்ந்து கற்பிக்கின்றார். இந்த விஷயங்கள் அனைத்தையும் பிராமணக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தான் அறிவீர்கள். பாபா அமர்ந்து சொல்கிறார், நான் நிராகார எப்படி வருவேன்? இதைப் பற்றி யாரும் ஒருபோதும் நினைத்துப் பார்த்ததில்லை. கலியுக இறுதியில் வந்திருந்தார் என்றால் மீண்டும் வருவார் இல்லையா? கலியுக இறுதி மற்றும் சத்யுக ஆரம்பத்தின் சங்கமயுகத்தில் வருகின்றார். நிச்சயமாகச் சில காரியங்கள் செய்வதற்காகவே வருகிறார். நிச்சயமாக சிருஷ்டியைப் தூய்மையாக்குவதற்காக வருவார். அதனால் சொல்கின்றார், இப்போது ஆதி சனாதன தேவி தேவதா தர்மத்தை ஸ்தாபனை செய்வதற்காக வருகிறேன். எப்படி வருகிறேன் என்பதை யாரும் அறிய மாட்டார்கள். தந்தை வந்து பிரஜைகளைப் படைக்க வேண்டும் அல்லது இராஜயோகம் கற்பிக்க வேண்டும் என்றால் யாருக்குக் கற்பிப்பார்? சத்யுக ஆரம்பத்தில் இருப்பதோ தேவதா வர்ணம். அதற்கு முன்பு இருந்தது பிராமண வர்ணம். ஆகவே பிரம்மா உடலில் வந்து பிராமண தர்மத்தைப் படைக்க வேண்டும். பிரம்மா, பிரஜாபிதா என்று தான் சொல்லப்படுகிறார். இப்போது அந்த பிரம்மா எங்கிருந்து வந்தார்? தூட்சும உலகிலிருந்து இறங்கி வந்தாரா? விஷ்ணுவின் அவதாரம் மேலிருந்து கருடன் மீது சவாரி செய்து வருவதாகக் காட்டுகின்றனர். இப்போது விஷ்ணு இங்கே வரவேண்டியதில்லை. விஷ்ணுவின் இரண்டு ரூபமாகிய இலட்சுமி-நாராயணரும் கூட இங்கே இந்தப் படிப்பின் மூலம் தான் இந்தப் பதவியை அடைந்தனர். ஆனால் இதுபோல் யாரும் கருடன் மீதிருந்து இறங்கி வருவதில்லை. மேலும் அங்கே இலட்சுமி-நாராயணரின் ஆத்மா சேர்ந்து வருவதுமில்லை. முதலில் நாராயணரின் ஆத்மா வரும். பிறகு இலட்சுமியின் ஆத்மா வரும். சுயம்வரம் செய்வார்கள். அப்போது விஷ்ணு யுகல் ரூபம் என்று சொல்வார்கள். இராதை கிருஷ்ணர் நிச்சயமாக விஷ்ணுவின் இரண்டு ரூபங்கள். சிறு வயதும் காட்டப்படவேண்டும் இல்லையா? இவ்விஷயங்களை வேறு யாரும் அறிய மாட்டார்கள். பாபா அமர்ந்து சொல்லிப் புரியவைக்கிறார்... எப்போது இந்த முதல் நம்பர் 84 பிறவிகளை முடிக்கிறாரோ அப்போது நான் இவரது உடலில் தான் வந்து இவரை முதல் நம்பராக ஆக்க வேண்டும். 84 பிறவிகளை எடுத்து முடித்து நிச்சயமாக வயோதிக நிலையை அடையும் போது அவரது பெயர் பிரம்மா என வைக்கப்பட்டுள்ளது. இவரது உடலில் பிரவேசமாகியிருக்கிறார்.

இப்போது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், மனித சிருஷ்டியை எப்போது, எப்படிப் படைக்கின்றார்? இந்த விஷயத்தைப் பற்றி வேறு எந்த மனிதருக்கும் ஞானம் இருக்க முடியாது. மனிதர்கள் எப்போது ஏதேனும் புதியதாக நல்லதொரு பொருளைக் கண்டுபிடிக்கிறார்களோ, அப்போது அரசாங்கத்திடம் செல்கின்றனர். பிறகு அதை விரிவாக உற்பத்தி செய்வதில் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உதவி புரிகின்றது. இந்த ஞானமும் அதுபோன்றது தான். முதல் முதலில் பாபா வந்தார், இவரிடம் பிரவேசமானார்; இவருக்குள் அமர்ந்து

ஞானம் தந்தார். முதலில் கொஞ்சம்-கொஞ்சம் இருந்தது. இப்போது வளர்ச்சியடைந்து கொண்டே செல்கின்றது. எவ்வளவு ஆழத்திலும் ஆழமான விஷயங்களையெல்லாம் நீங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்! முதலில் சிறிதளவே ஞானம் இருந்தது. இப்போது ஆழமானதாகக் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் ஆத்மாவுக்குள் பழைய தலைகீழான, பக்தியின் வேண்டாத சம்ஸ்காரங்கள் என்னென்ன உள்ளனவோ, அவையெல்லாம் எப்போது வெளியேறுகின்றனவோ அப்போது ஞானத்தின் தாரணை ஆகும். யோகம் இருக்கும் போது தான் விகர்மங்கள் வினாசமாகிக் கொண்டே செல்லும், புத்தி சுத்தமாகிக் கொண்டே செல்லும். முதலில் கொஞ்சம் ஞானம் கேட்டவுடனேயே எவ்வளவு ஆன்மீக போதை ஏறியது, உடனே ஓடோடி வந்தனர்! பிறகு எவ்வளவு பேர் விட்டுப் போய் விட்டனர்! மாயாவும் தொந்தரவு செய்து விடுகின்றது. இப்போது பிரம்மாவின் குழந்தைகள் பிரம்மாகுமார் குமாரிகள் ஆகிவிட்டனர். இதை முழுமையாகப் புரிய வைக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் மனிதர்கள் பயந்து விடுகிறார்கள். இப்போது பாபாவுக்கோ நிச்சயமாக பிரம்மாவின் சரீரத்தை ஆதாரமாக எடுக்க வேண்டும். அதுவும் வயோதிகராக இருக்க வேண்டும். சிறு குழந்தைக்குள் பிரவேசமாவாரா என்ன? பாபா சொல்கிறார், அநேக ஜென்மங்களின் கடைசி ஜென்மத்தின் கடைசியில் வருகிறேன். இவர் அநேக சாஸ்திரங்கள் படித்திருக்கிறார், குருமார்களைக் கொண்டிருக்கிறார். அதனால் அனுபவஸ்தராக இருப்பார் இல்லையா? பாபா சொல்கிறார், நான் வானப்ரஸ்த நிலையில் வருகிறேன். சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றைப் படித்துள்ளார். அதனால் அவர் (பிரம்மா) சொல்லிப் புரியவைக்க முடியும். இப்போது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்து கொண்டீர்கள், பாபா எப்படி வருகிறார், வந்து மனிதரிலிருந்து தேவதையாக ஆக்குகிறார், அதாவது பழைய உலகைப் புதியதாக மாற்றுகிறார். உங்களை இப்போது புதியதாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். இந்தப் பழைய உடலில் இராஜயோகம் கற்றுக் கொண்டு, பிறகு சத்யுகத்தில் போய் புதிய உடலை எடுப்பீர்கள். பிறகு தேவி-தேவதை என அழைக்கப் படுவீர்கள். அங்கே மாயா இருப்ப தில்லை. நாங்கள் பிரம்மா குமார் குமாரிகள் என்பதைப் புரிய வைக்க முடியும். பிரம்மா, பிரஜாபிதா என்று சொல்லப்படுகிறார். இதை அனைவருமே ஏற்றுக் கொள்வார்கள். முஸ்லீம்கள் கூடப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், பகவான் ஆதம் பீபியின் மூலம் சிருஷ்டியைப் படைத்தார். கீதையில் சொல்கிறார், நான் இராஜாவுக்கெல்லாம் மேலான ராஜாவாக ஆக்குகிறேன். சூத்திரனிலிருந்து பிராமணரை உருவாக்கி, ஞான அமிர்தத்தை அருந்தச் செய்து, அசுரரில் இருந்து தேவதை ஆக்குகிறார். இது எழுதப் பட்டுள்ளது என்ற போதிலும் முதலில் சூத்திர வர்ணத்திலிருந்து பிராமண வர்ணத்தில் கொண்டு வருகிறார் என்றால் நாம் பிரம்மா குமார் குமாரிகள் என்பதைச் சொல்லிப் புரிய வைக்க முடியும். பிரம்மா என்பவர் பிரஜாபிதா. உண்மையில் நீங்களும் பிரம்மாவின் குழந்தைகள் தான். பிராமணர்களின் தொடக்கம் சங்கமயுகத்தில் தான். பிரம்மாவின் மூலம் நாம் பிராமணர்கள் படிக்கிறோம். ருத்ர ஞான யக்ஞத்தைப் பாதுகாக்கிறோம். நாம் நம்முடைய விகாரங்களை பலி பொருளாகக் கொடுக்கிறோம். யக்ஞத்தில் அனைத்துமே ஸ்வாஹா செய்யப்படுகிறது இல்லையா? ஆக, நாம் ருத்ர ஞான யக்ஞத்தில் வேறு எந்தக் குப்பையையும் போடுவதில்லை. நம்முடைய பாவங்களை சமர்ப்பித்து அழிக்கிறோம். நெருப்பு எதுவும் இங்கே எரிக்கப்படுவதில்லை. ஒலி எதுவும் எழுப்புவதும் இல்லை. அவர்களோ எவ்வளவு சப்தத்தை எழுப்புகின்றனர்! சுவாஹா, சுவாஹா. நாமோ யோகத்தில் இருக்கின்றோம், எந்த ஒரு சப்தமும் இல்லை. அமைதியாக இருக்கிறோம். யோக அக்னியின் மூலம் பாவங்கள் பஸ்மமாகி விடுகின்றன. இந்த ருத்ரஞான யக்ஞத்தில் யோக அக்னி மூலம் நாம் நம்முடைய 5 விகாரங்களை சுவாஹா செய்கிறோம் என்றால் பாவங்கள் பஸ்ம மாகி விடுகின்றன. பிரம்மாவின் புத்திரி சரஸ்வதியும் பாடப்பட்டுள்ளார். அவர் தான் ஜெகதம்பா என்று சொல்லப்படுகிறார். அவர் மூலம் அனைத்து விருப்பங்களும் நிறைவேறுகின்றன. அந்த மம்மா பிறகு இலட்சுமி ஆகிறார். குழந்தைகளுக்குப் பாயின்ட்ஸ் நிறையவே சொல்லிப் புரிய வைக்கப்படுகின்றது. தாரணையும் ஆகவேண்டும் இல்லையா? தாரணை எப்போது ஆகுமென்றால், யோகத்தில் இருந்து, பிறகு விகர்மங்களும் வினாசமாக வேண்டும். புத்தி தூய்மையாக இல்லையென்றால் ஞானரத்தினங்களும் தங்காது. குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கப்பட்டுள்ளது, அதாவது முதலில் போக் (பிரசாதம்) வைக்கப்பட்டுப் பிறகு உண்ணப்படுகிறது. ஏனெனில் அனைத்துமே அவரால் கொடுக்கப்பட்டவை தான். ஆகவே முதலில் அவரை நினைவு செய்து போக் வைக்கின்றனர், அழைப்பு விடுக்கப்படுகின்றது. பிறகு அவருடன் சேர்ந்து உண்பதாக உண்ணுகின்றனர். பாபாவோ சம்பூர்ண தூய்மையாக இருப்பவர். நாம் காட்டு இனத்தவர் போல் (அழுக்கடைந்தவர்களாக) இருக்கிறோம். நாம் நினைவு செய்கிறோம் என்றால் பாபா நம்மோடு அமர்ந்து உண்ண முடியுமா? நாம் நம்மை சம்பூர்ண தூய்மையானவர்கள் எனச் சொல்லிக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே காட்டு இனத்தவரான நம்மோடு அவர் உண்பாரா? பிறகு உணவின் வாசனையை எடுத்துக் கொள்கிறார். வாசனை எடுத்துக் கொள்வது என்பது உண்பதாக ஆகாது இல்லையா? மணத்தை மட்டும் பெற்றுக் கொள்கின்றார். ஆம், யாராவது 75 சதவிகிதம் தாரணை செய்யக் கூடிய நல்ல குழந்தைகள் உணவு சமைத்து பாபாவுக்கு சுவீகாரம் செய்வித்தால் வாசனைக்குரியதாகவும் இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் பாபா முற்றிலும் பரிசுத்தமானவர். அவர் தூய்மை இல்லாத நம்முடன் உண்பதற்கு விதிமுறை கிடையாது. அவர் வாசனை எடுத்துக் கொள்ள முடியுமா? பாபா சொல்கிறார், நான் வாசனையும் கூட ஏன் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்? நான் நூற்றுக்கு நூறு நிஷ்காமியாக (பற்றற்று) இருக்கிறேன். போக் மேலே செல்கின்றது. பகுருபி (பல ரூபங்களைத் தரிப்பவர்) அமர்ந்து தேவதைகளுக்கு உண்ணக் கொடுக்கின்றார்.

தேவதைகள் விரும்புகிறார்கள், நாம் பிரம்மா போஜன் உண்ண வேண்டும் என்று. அப்போது பாபா, மம்மா மற்றும் மேலிருந்து தேவதைகளின் ஆத்மாக்கள் வந்து அமர்ந்து உண்ணுகின்றனர். பிறகும் கூட சமைப்பவர்கள் யோகியாக இருந்தால் தான் உண்பவர்கள் ருசியுடன் உண்பார்கள். தேவதைகளும் கூட பிரம்மா போஜனுக்கு மகிமை செய்கின்றனர். பாபாவோ சொல்கிறார், நான் வந்திருப்பதே உங்களுக்கு சேவை செய்வதற்காக. நானோ பலன் எதையும் எதிர்பார்க்காமல், உங்களுடைய சேவகனாக இருக்கிறேன். நீங்கள் 36 வகையானவை என்ன, 108 வகையான போக் வைத்தாலும், பக்தர்கள் தான் போக் வைத்தார்கள், பக்தர்கள் தான் பகிர்ந்து சாப்பிட்டார்கள். பகவான் நிஷ்காமி என்ற போதிலும் அவருக்கு சுவீகாரம் செய்விக்க வேண்டும். பெரிய ராஜாக்கள் முதலானோர் ஒருபோதும் கையில் எடுத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். அவர்களிலும் கூடப் பலவிதமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். சிலர் எடுத்துக் கொள்ளவும் செய்வார்கள். (பிரம்மா) பாபாவுக்கு ராஜாக்கள் முதலானோருடன் தொடர்பு இருந்தது இல்லையா? ஆக, நாம் பாபாவுக்கு போக் வைக்கிறோம், நாம் பாபாவிடமிருந்து உலகத்தின் எஜமானர் ஆவதற்கான இராஜபதி அடையும் ஆசையில் வைக்கிறோம். அவரோ வள்ளல். இவை அனைத்தும் சூட்சுமமான விஷயங்கள். போக் எங்கும் எடுத்துச் செல்லப்படுவதில்லை. இங்கேயே அமர்ந்து வைகுண்டத்தின் சாட்சாத்காரம் பார்க்கிறார்கள். அதாவது இங்கிருந்து மறைந்து விட்டது போல. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான, வெகுகாலம் கழித்து, காணாமல் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாய், தந்தையாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1. பாபா நிஷ்காமியாக (பிரதிபலன் எதிர்பார்க்காதவராக) இருந்தாலும் கூட உணவினுடைய போக் நிச்சயமாக வைக்க வேண்டும். மிகவும் தூய்மையுடன் உணவு சமைத்து பாபாவுடன் அமர்ந்து உண்ண வேண்டும்.
2. இந்த ருத்ர ஞான யக்ஞத்தில் யோகபலத்தால் தன்னுடைய பாவங்களை ஸ்வாஹா செய்ய (பலியிட) வேண்டும். சப்தங்கள் எதுவும் செய்யக்கூடாது. அமைதியாக இருக்க வேண்டும். புத்தியை யோக பலத்தால் தூய்மைபடுத்த வேண்டும்.

வரதானம் :

அதிகாரியின் ஆசனத்தில் நிலையாக இருந்து சகயோகியின் வாழ்க்கையை அனுபவம் செய்யக் கூடிய மகான் ஆத்மாவாக ஆகுக !

எவ்வாறு சபை நாயகனுடைய (தலைவர்) இருக்கையை எளிதாக ஏற்றுக் கொள்கிறீர்களோ அவ்வாறே இப்போது அனைத்திலும் அனுபவங்களின் அதிகாரியின் ஆசனத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். அதிகாரியின் ஆசனத்தில் எப்போதுமே நிலைத்திருந்தீர்களானால் சகஜயோகி, சதா காலமும் யோகி, இயல்பான யோகியாக ஆகிவிடுவீர்கள். அவ்வாறான அதிகாரிகளின் முன் மாயா தலை வணங்குமே தவிர நம்மை தலை வணங்கச் செய்யாது. எப்படி எல்லைக்குட்பட்ட அதிகாரமுள்ள விசேஷ மனிதர்களின் முன்பாக அனைவரும் தலை தாழ்த்தி வணங்குகின்றனர். அதிகாரத்தின் மேன்மை (சிறப்பு) தன்மை தான் அனைவரையும் தலை வணங்கச் செய்கிறது. அதுபோல மகான் ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் அனுபவங்களின் கம்பீரத்தில் இருப்பதால் அனைவருமே தாங்களாகவே தலை வணங்குவர்.

சுலோகன் :

எப்பொழுதுமே குடியாக இருப்பது, குடியின் பொக்கிஷத்தை பகிர்ந்தளிப்பது மற்றும் அனைவர் மீதும் குடியின் அலையைப் பரப்புவது தான் உயர்வான சேவை ஆகும்.